

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af B 24, folketingsåret 1999-2000 (se Folketingstiden 1999-2000, FF side 621 og 7984, samt tillæg A side 2081 og 2083 og tillæg B side 739).

Det er forslagsstillernes opfattelse, at tiden for længst er løbet fra lukkeloven. På dette som på andre områder kræver samfundsudviklingen, at lovgivningsmæssige indgreb, der er historisk betinget, udvikles. Lovgivningen på dette område har hidtil været præget af ønsket om at opretholde en restriktiv lukkelovgivning og en tro på, at statsmagten er bedre egnet til at fastsætte åbnings- og lukketider end de enkelte erhverv og den enkelte erhvervsdrivende. Denne holdning er efter forslagsstillernes opfattelse ikke i overensstemmelse med de faktiske nutidige samfundsforhold, men derimod udtryk for en forældet og dogmatisk tankegang.

I tidligere diskussioner om lukkeloven er der blevet sat spørgsmålstegn ved de konsekvenser, som en liberalisering og en ophævelse af de lovregulerede butiksåbningstider ventes at ville have. Hidtil har opfattelsen været, at ophævelsen af lukkeloven er ensbetydende med, at ansatte vil komme til at arbejde længere med deraf følgende ulemper. Dette er ikke korrekt, idet ophævelsen af lukkeloven ikke er identisk med påbud om, at butikker skal holde åbent i bestemte tidsrum. Ophævelse af lukkeloven er derfor heller ikke ensbetydende med, at ansatte påbydes at arbejde længere, hvis deres arbejdsplads vælger at forlænge åbningstiden eller eventuelt forskyde åbningstiden. Arbejdstider og andre faglige forhold, der er relateret til arbejdspladsens åbningstider, vil fortsat kunne tilrettelægges efter almindelige drøftelser eller faglige forhandlinger.

I forbindelse med tidligere diskussioner har det også været fremført, at en ophævelse af lov om butikstid vil medføre behov for ændringer af den kollektive trafik. Såfremt en ophævelse af lukkeloven vil skabe behov for ændringer af den kollektive trafik, er det fuldt rimeligt, at den kollektive trafik tilrettelægges i overensstemmelse hermed. Problemer med tilpasning

af den kollektive trafik bør således ikke være et argument mod ophævelse af lov om butikstid.

I tidligere diskussioner har det ligeledes været ført, at en ophævelse af lukkeloven vil kunne give forskydning i konkurrencen i detailhandelen. Her må man erindre, at det ikke er lovgivningens eller Folketingets opgave at sikre, at konkurrencen finder sted efter et bestemt mønster defineret af Folketinget. Det har ofte været fremført, at en ophævelse af lov om butikstid specielt vil gavne store lavprisvarehuses konkurrencemæssige position over for mindre detailbutikker. Dette forekommer usandsynligt, eftersom omkostningerne i forbindelse med omstillinger i driften alt andet lige er større, jo større butikkerne er. Derfor vil små detailforretninger være langt mere tilpasningsdygtige i en ændret konkurrencesituation.

Dertil kommer, at mange mindre butikker har været nødsaget til at opsætte aflåste gitre efter bestemte tidspunkter, hvor der ikke må sælges øl og spiritus, selv om der er personale til stede i butikken. Disse gitre er opsat som en kontrolforanstaltning, men forslagsstillerne er af den opfattelse, at der er tale om unødigt resourcespild og administration både for politiet, kunderne og især for butikkerne og dermed for samfundet som helhed. Hertil kommer, at enkelte virksomheder har dispensation fra denne regel og sælger de nævnte varer til overpris.

Det har været påstået, at forlængede åbningstider vil medføre forøgede omkostninger for butikkerne. Imidlertid er det nærliggende at forvente, at ingen butikker vil ændre deres åbningstider i et omfang, der vil give dem tab. Derfor er det meningsløst at nævne, at de forlængede åbningstider medfører øgede omkostninger uden samtidig at nævne, at de forlængede åbningstider medfører øget indtjening. Påstanden om, at mindre forretningsdrivende vil bukke under i konkurrencen med supermarkeder og storcentre er ikke korrekt. Tværtimod viser undersøgelser, at mindre forretningsdrivende netop kan konkurrere på utraditionelle åbningstider. Ifølge Forbrugerrådet blev 2.000 nye nærbutikker således etableret efter ophævelsen af den svenske lukkelov. En Vilstrup-undersøgelse viser, at